

6.s.e.trin. 2016

Salmer:

2 Lover den Herre

450 Du kommer Jesus i vor dåb

Dåb af to lidt ældre børn (kun Ulfkær kirke)

291 Du som går ud fra den levende Gud

-

369 Du som giver os

Efter nadver i Ulfkær kirke: 725 v. 4-5

375 Alt står i Guds faderhånd

Åndelig leg

Vi begyndte dagen i dag med at synge ”Lover den herre”. Her i første vers er der en skøn opfordring til os alle: ”*Åndelig leg vil jeg lære*”.

Og læremesteren i leg er i dag Jesus. Jesus giver os et lærestykke i åndelig leg i dagens evangelietekst.

For vi plejer at gå til kristendommen med en alvorlig mine. Men jeg ser Jesus Jesus som en person med stor humoristisk sans, når han siger, at det nemmere for en kamel at gå gennem et nåleøje, end for en rig at komme i Guds rige. OG det har han fordi han, som vi også siger – sådan kan tage det hele sådan lidt ”fra oven”. Fra evighedens perspektiv. Han slår så at sige en påskelatter

op (risus pascalis) – en latter, der ler ad døden fordi døden er overvundet.

Jesus siger med et smil og et overskud af en anden verden: ”*I skal ikke bekymre jer om det evige liv, det tager Gud sig af*”. *Det, I skal bekymre jer om, er jeres medmennesker. For her ligger livet. Det er i dagligdagen det evige liv og Guds rige ligger gemt.*

Netop derfor henviser Jesus i første omgang den unge rige mand til *buddene*. For buddene er givet som en beskyttelse af livet med hinanden.

Men dem har han allerede opfyldt, siger den rige unge mand. Hvilket er underligt, for hvornår holder man op med at leve i dagligdagen?

Og pointen er netop, at *ikke* Jesus henviser til buddene som et *middel* til at opnå evigt liv. For det er Guds sag. Jesus henviser til buddene for *menneskelivets* skyld. Ikke for Guds skyld.

Der er forskel på at *følge* buddene, som man skal i Islam, for *Allas* skyld, og så på kristendommen, hvor vi skal følge buddene for medmenneskets skyld og ikke for Guds skyld eller vores egen skyld. *Forskellen* på de to religioner Islam og Kristendom ligger i virkeligheden i denne sætning jeg læste et sted:

"I islam skal du dø for Allah.

Som kristen tilbeder vi en Gud, der døde for os!"

The being of God is either known by grace or it is not known at all. Karl Barth CD II/1, 27

Det, Jesus repræsenterer, er med andre ord den helt omvendte verden end af det at være religiøs.

For når man er religiøs, så forsøger man at "at binde" eller "fortøjre" sig til Gud ved at *gøre* noget for Gud. Men det er i virkeligheden helt omvendt, for i kristendommen har Gud fortøjret sig til dig!

Gud har i Kristus sørget for, at du er hans!

Og *derfor* skal med du gøre noget for dit medmenneske som Gud også har skabt.

Jesus har med andre ord *gennemskuet* den rige unge mand. For den rige unge man vil kun bruge sine medmennesker til sit eget formål: Nemlig at arve det evige liv.

Og derfor går han bedrøvet bort. Han har glemt – eller forstår ikke, at det evige liv står lige foran ham. – Både i Jesus selv, men også i sine medmennesker.

Han har glemt, at hans medmennesker skal være dit mål, og ikke et *instrument* til at opnå samhørighed med Gud. For når man bruge andre mennesker til sit eget formål, så bruger man dem som et instrument og ikke som et mål.

Med andre ord: Den rige unge mand tænker religiøst om Gud. Men Jesus tænker *ikke* religiøst, men guddommeligt om Gud. For Jesus ved, som Gud, at Gud, i sin store nåde, har sat dit forhold til mennesket i orden.

Det hverken skal eller kan vi selv gøre. Lige som vi heller ikke kan føde eller døbe os selv, så er det altid Gud selv der sørger for, at forholdet ER i orden.

Og vores opgave er så at at leve livet sammen med de mennesker, som Gud har sat os iblandt.

Målsætterkulturens religiøse univers

Den rige unge mand virker som en meget moderne ung mand. Han vil have styr på livet. Ha' greb om det. Han vil selv kontrollere sit liv. Skabe sig selv og gøre en forskel i verden. Han er et barn af individualismen.

"Hvad godt skal *jeg gøre* for at få evigt liv", spørger han. I forhold til sit eget erklærede mål, bliver hans medmennesker blot et *middel* til at opnå det mål. Hans medmennesker er ham i grunden fuldstændigt ligegyldige, bare HAN når sit mål.

Sådan tænker den, der tænker religiøst og individuelt.

Og det er netop det, jeg mener med, at den unge mand er yderst moderne. For han lever, som vi, i en

målsætterkultur. Han er individualist til fingerspidserne. Han kan ikke tænke i fælles mål.

Den unge mand er også moderne, for han vil gerne kunne *tæmme* fremtiden, tæmme livet. Det er efterhånden blevet helt almindelig i daglig tale, at vi skal formulere mål i vore liv.

Særligt i vores *arbejdsliv* er målsætning blevet et nøgleord. Og mange virksomheder er i deres målsætningsiver faktisk begyndt at bruge ord fra den religiøse verden: Mange virksomheder bruger f.eks. ordet: *Vision*. Vi har en vision for vores virksomhed. Vi kan se ind i fremtiden.

Ligesådan låner man også ordet *mission*. Firmaet arbejder med strategier og missioner. Missionen er de strategier man anlægger for at nå tættere på visionen. Bare sprogbrugen i vore virksomheder kan I nok høre har en en religiøs klang.

Det evige livs irreligiøsitet

Jeg vil påstå, at vores målsætterkultur er *gennem* religiøs. Men Jesus vil i grunden slet ikke have os til at være religiøse. For i religiøsiteten ligger der en mængde krav. Og han prøver at omvende den unge mand fra hans religiøsitet.

For religiøsiteten har også ædt ham. For han bliver jo ved med at spørge: Hvad godt skal jeg nu gøre? Den

unge mand vil gerne have en såkaldt handleplan for sit liv.

Den unge mand ville derfor være lykkelig, hvis han levede i vores tid. For vores tid er fyldt med handleplaner og målsætningssamtaler, evalueringer osv.

Handleplaner er vor tids trosbekendelser. En handleplan udstikker og dikterer menneskets færden ned til mindste detalje. Vore samfund er gennemsyret af handle- og virksomhedsplaner.

De bliver udarbejdet overalt: I socialforvaltningerne, i vores daginstitutioner, på vore skoler, i *aftalefamilien*. Der skal sættes sociale og faglige mål på enhver af os. I jobsamtalen, medarbejderudviklingssamtalen, i målsættersamtalen, eller det som coaching kulturen morbidt kalder for ”nekrologtesten”- her bliver vi spurgt: Hvor er du henne om fem, ti, 100 år?

Jo, den rige unge mand ville have nydt at leve i vor tid. Og så er det da også irriterende at Jesus afviser al den hans foretagsomhed med, at det, kan han godt glemme alt om.

For det Jesus siger, er at man ikke kan *forbedre* sig ind i himlen. Det evige liv er Guds – ikke vores. Det evige liv gives af den nådige Gud, og ikke fordi vi gør det godt.

En klog teolog har en gang sagt: *Guds væsen kendes på, at Gud er nådig. Og hvis ikke man kender Gud som nådig, så kender man ikke Gud.* (The being of God is either known by grace or it is not known at all. Karl Barth CD II/1, 27)

Det særlige ved Jesus er, at han ikke tænker religiøst. Jesus tænker menneskeligt. Jesus ved godt, at mennesket i længden ikke kan holde til den religiøse præstations-ræs. Jesus ved, at livet ikke kan planlægges.

Jesus ser på livet sådan lidt fra evighedens perspektiv. Han ser på livet sådan lidt fra oven. Han ved godt, at livet ligger i Guds gode hænder – ikke i vores foretagsomhed.

Sådan tænker den religiøse ikke. Den religiøse ser livet fra sit *eget* perspektiv. Han ser kun sin egen navle, sit eget mål. Han tager skyklapper på i livet og ser kun, hvad der er inde i ham selv. Ser man kun hvad der er inden i en selv, ja, så vil jeg påstå, at så går man virkelig glip af alt det i livet, som vi ikke selv har planlagt. Som kærlighed f.eks. Den kan ikke planlægges.

Men det var ikke det, som den rige unge mand forstod ved evigt liv. Så han gik bedrøvet bort. Hans forestilling om det evige liv svarede ikke til det, den evige Gud selv henviste ham til.

Den rige unge mand gik bedrøvet bort.

Det skal vi ikke gøre her i dag uanset hvor mange penge vi har eller ikke har på kontoen.

Vi skal gå ud fra kirken her i dag og være der for vore medmennesker, vær til stede i livet og for de mennesker du har ansvar for.

For her er det evige liv. Det ligger – lige foran næsen for dig. Hvis du vil ha' del det evige liv, så åbn øjnene og se dig omkring. Amen.